

VI. DOPLNĚNÍ NA TÉMA PROČ SI LIDÉ VOLÍ JÍT DO PEKLA

Výtah z knihy „Hlavní ideje Nového zjevení“, str. 38 - 43, VI.

Dne 22. května 1982 byly zjeveny (v „Poselství z nitra“, strany 257-263) určité důvody pro lidské volby jít do pekla. Tehdy bylo naznačeno, že vedle čtyř zjevených důvodů takové volby existují nejméně tři další její hlavní důvody. Tyto dodatečné tři důvody nebyly tehdy zjeveny, protože většina lidí nebyla duchovně připravena je přijmout nebo je chtít pochopit.

Avšak v současné době existuje na této planetě dostatečný počet duchovně smýšlejících lidí umožňujících Nejvyššímu zjevit tyto tři dodatečné důvody toho, proč si lidé volí jít do pekla.

Aby se náležitě porozumělo tomu, co následuje, případnému čtenáři se radí, aby si přečetl poselství „Proč si lidé volí jít do pekla?“ v knize tohoto autora „Poselství z nitra“, strany 257-263.

Za účelem kontinuity nyní znovu velmi krátce uvedeme první čtyři důvody.

1. První důvod vyvěrá z faktu, že většina lidí na této planetě se v současné době inkarnuje z negativního stavu, to jest z pekel. Většina z nich tudíž ze své svobodné volby odchází na nějakou úroveň pekel, aby pokračovali ve své lásce ke zlům a nepravdám.
2. Druhý důvod je osobní, známý jen Nejvyššímu a Niterné mysli toho, kdo volí. Je jím také poskytování neustálého příkladu toho, jak se vypořádat s vlastními problémy a osvobodit se od falešných lásek a ztotožňování se a vyjít ven z pekel.
3. Třetí důvod lze nalézt v odmítání principů svobodné volby a namísto něho v tendenci obviňovat Boha ze všech ohavností a ošklivostí negativního stavu s požadavkem, aby Nejvyšší okamžitě vše změnil a aby On/Ona zcela odstranil/la negativní stav.
4. Čtvrtý důvod je výsledkem lidské zamilovanosti do dogmat jim odpovídajících náboženství, která absolutizují, aniž si dovolí jakoukoli změnu či pokrok ve svém duchovním a duševním životě.

Předcházející čtyři důvody zůstávají platnými důvody pro volbu jít do pekla. Jediná nutná modifikace v jejich pojmání se vztahuje k procentu, jak je reflektováno v důvodu číslo jedna. Zde se řeklo, že přibližně 40 % populace je inkarnací z pekel a 60 % populace je inkarnací z jiných stavů odlišných od pekel. Skutečná situace se drasticky změnila a fakticky byla nesprávně vnímána dle myšlení podle přání pisatele. Avšak v současnosti je reálná situace na planetě Zemi taková, že přes dvě třetiny populace přichází z negativního stavu a méně než jedna třetina ze stavu pozitivního. Z této jedné třetiny se přibližně 95 % stává otroky negativního stavu a zvolí si v některé či jiné době jít do pekel a jen 5 % z této jedné třetiny si ponechá svou pozitivní povahu až do samého konce anebo se jí opětovně zmocní v procesu potírání zel a nepravd, kterému je každý na této planetě vystaven.

Z důležitých duchovních důvodů se toto číslo rapidně mění k negativnímu spektru, jak specifická lidská éra bude docházet ke svému konci a ke svému zrušení také v zóně vymístění na pseudoplanetě Zemi.

Aby se dále přispělo k ukončení této specifické lidské éry na této planetě, zjevuje nyní Nejvyšší dodatečně tři důvody, proč si lidé volí jít do pekel.

5. Jedno ze současných zjištění veřejného mínění ve Spojených státech o duchovních a náboženských otázkách odhalilo, že ačkoli 80 % jeho účastníků věřilo v existenci Boží či v nějakou nadpřirozenou sílu či bytost, jen přibližně 20 % všech připouští existenci pekel a negativních, zlých duchů. Tyto výsledky naznačují, že většina lidí nevěří, že existuje takový stav jako pekla a že jsou negativní a zlí duchové, kteří zaujmají, udržují, napájejí a zvětňují negativní a zlý stav v multidimenzionální univerzální zóně vymístění za účelem ovládnutí veškerého Stvoření a zrušení pozitivního stavu. Takový falešný systém víry logicky a nevyhnutelně vede k závěru, že vše zlé je dobré a že všechny ošklivosti a ohavnosti krveprolévání, běd, strádání, zhroucení, krizí, revolucí, válek, zločinů, nemocí či cokoli máte v takové hojnosti na této planetě, jsou přirozeným a dobrým stavem věcí a v nejzazším smyslu byly vytvořeny Samým Bohem.

Jestliže jeden věří v Boha - Stvořitele všeho, co je, ale zároveň popírá existenci negativních a zlých duchů a jim odpovídajících pekel, nevyhnutelně a neodvratně skončí tak, že připisuje původ všeho zla a nepravdu, všech ošklivostí a ohavností Bohu. Konec konců to byl Bůh, kdo stvořil nedokonalé lidi a tudíž skutečností samého tohoto aktu stvořil Bůh ze Sebe Samého/Samé vše zlé a negativní. Proto je zlé a negativní dobré a pozitivní.

Toto je zvrácené a zdeformované chápání a pojmání Absolutní přirozenosti Nejvyššího, kterážto Přirozenost je Absolutně pozitivní. Cokoli je Absolutně pozitivní, nemůže obsahovat nic negativního, a tedy nemůže dát vzniknout něčemu negativnímu. Negativní přichází jen z negativního, jež je výsledkem popírání tohoto faktu o pravé Přirozenosti Nejvyššího. Nic povahy negativní nemůže vyjít z něčeho, co je pozitivní. To by bylo v rozporu se strukturou Stvoření.

V tomto ohledu je nutné si uvědomit, že umístění někoho ve Stvoření Nejvyššího nebo někde jinde (jak se zjevuje v knize „*Čtvero pojetí duchovní struktury Stvoření*“) je vždy určeno zvoleným přístupem a chápáním i postojem k Nejvyššímu a Jeho/Její Přirozenosti. Jestliže si někdo zvolí vnímat Nejvyššího jako původce negativního stavu, automaticky se obrátí zády k pravé Přirozenosti Nejvyššího, obrátí se zády ke všemu pozitivnímu, náležitému, správnému a Božskému. Takže se obrací zády ke všemu skutečně pozitivnímu a dobrému. Jestliže se jedinec pevně ztotožní s tímto zvráceným pojmáním Přirozenosti Nejvyššího, automaticky sám sebe vyloučí z pozitivního stavu Stvoření Nejvyššího a následně se umísťuje do pekel. Pekla se kromě dalšího skládají ze všech, kdo nevěří v existenci pekel a v pravou Přirozenost Nejvyššího, jako Absolutně pozitivní. Takoví lidé v peklech nevěří, že v peklech jsou, neboť vše pekelné považují za dobré a pozitivní. Z takové pozice jim nepřipadá žádná potřeba se změnit, uznat vlastní problémy či hříchy, kát se, vyznat vlastní negativitu a požádat o milosrdenství a odpuštění.

Je třeba si uvědomit, že popření existence pekel a jejich zlých a negativních duchů neučiní jednoho automaticky pozitivním. Pouze to znamená, že cokoli kdo v negativním smyslu dělá, činí tak dle své vlastní vůle, a ne pod vlivem pekel. Cokoli kdo ze své vlastní vůle dělá, se tomu jedinci musí přidělit a přivlastnit bez ohledu na to, zdali připustí či nikoli, že jednal negativně.

Jestliže by jedinec připouštěl a uznával, že vše zlé a negativní přichází z pekel, a jestliže by se kvůli tomuto důvodu chtěl vyhnout spojení s něčím negativním či pekelným, nic zlého či negativního by se tomuto jedinci nemohlo přidělit. Takže jeden by si nikdy nezvolil jít do pekla, neboť nic z pekel by se do něho nikdy nemohlo vloučit. Jestliže v takovém jedinci není obsaženo nic z pekel či negativního stavu, pak by tento jedinec nemohl nalézt cestu do pekel.

Jestliže se na straně druhé začne věřit, že neexistují žádná pekla nebo zlí, negativní duchové a že jedinec je původcem všeho, co se přihodí v jeho životě, ať je to dobré nebo špatné, tento se nevyhnutelně činí producentem či původcem všech zel a nepravd, vytvářeje tak svá vlastní pekla, což ho přivádí ke společnosti podobně věřících, tedy do pekel.

Jediný způsob, jak se vyhnout peklům a jejich zlým a negativním duchům, je uznání jejich existence. Existence pekel nastává faktem, že si někdo zvolí umístit původ všeho špatného, zlého a nepravdivého nebo všeho dobrého, správného, náležitého a pravého do nesprávného zdroje nebo popírá zcela jeho existenci. Obě tyto volby - umístění do nesprávného zdroje a popření jeho existence - každému znemožňují, aby ve svém životě poznal, uznal, pochopil a odstranil negativní stav.

To, že se tak neučiní, ustanovuje pravou povahu pekel, a tedy odevzdává jedince peklům. Jinými slovy zvolením si nepřijmout existenci pekel a jejich zlých a negativních duchů odevzdává se jedinec nevyhnutelně jejich moci za účelem poznání reální pravdy. Je zřejmé, že když jedinec popírá pravdu o peklech a jejich negativních, zlých duších, není v pravdě. Jestliže není v pravdě, je tedy v nepravdě. Jestliže je v nepravdě, žije život, který je nesprávný. Takový život vede k vytváření zla, které se omlouvá, ospravedlňuje a racionalizuje přijatými nepravdami či popíráním pravdy o negativním stavu. Jestliže se někdo ztotožňuje s takovým postojem, volí si být v peklech, dokud o nich a o jejich negativních a zlých duších nepozná pravdu.

Jediným důvodem, proč lidé jako tito volí jít do pekla, je poznání pravdy o realitě pekel. Na žádném jiném místě než v peklech se nemůže poznat tento neoddiskutovatelný fakt. Jakmile poznají pravdu, bez ohledu na to, kolik času to zabere, stává se pro ně možným zvolit si konverzi do stavu pozitivního. V okamžiku této jejich volitelnosti jim Nejvyšší poskytne dostatečné příležitosti k tomu, aby vyšli z jim odpovídajících pekel a zapsali se do Nové školy opětovného duchovního probuzení, poznávání a uspořádání a následného nadělení novým duchem, novou duší, novou myslí, novou osobností, novým tělem a novým posláním v pozitivním stavu nebes.

Při pohledu na tato fakta je zřejmé, jak životně důležité je správné pochopení, přijímání a postoj k pravé Pírozenosti Nejvyššího a k pravdě o peklech a jejich negativních a zlých duších. Tato náležitá a správná znalost je každému dostupná v jeho Niterné mysli. Takže každému se radí, aby se obrátil do nitra dle kroků a postupů, jak jsou popsány v knize „*Kdo jsi a proč jsi zde?*“, a poznal pravdu o těchto a všech jiných záležitostech.

6. Pod vlivem rigidního, finalistického a dogmatického negativního stavu, který existuje v aktivním a dominantním módu na pseudoplanetě Zemi, budují lidé všelijaké obludné, rouhavé a pseudooslavné tradice, zvyky, konvence a kultury. Mnozí lidé je obdivují, uctívají je, lpí na nich a považují je za zbožné a pozitivní. Mnozí lidé přijmou a přisvojí si životní styl v souladu se svou kulturou a jejími tradicemi, konvencemi a zvyky. Začnou věřit, že žádná jiná forma nebo kondice života není možná nebo myslitelná, a proto za žádných podmínek nechtějí nic měnit. Se svým životním stylem

se cítí pohodlně, milují ho, zbožňují ho a chtějí, aby pokračoval věčně.

Jednu z nejvíce devastujících zvyklostí a tradicí takové povahy lze sledovat v instituci pozemských manželství a v tom, jak lidé chápou a praktikují svou sexualitu. Pod vlivem pekelných nauk a pekelného občanského práva se lidé v tomto ohledu stávají ovládanými pocity majetnictví, vlastnictví, výlučnosti, zotročování, závislosti a žárlivosti vzhledem k ostatním lidem a zvláště k opačnému pohlaví. Mají pocit, že jsou oprávněni vlastnit jinou lidskou bytost pro své vlastní potřeby a užitek a že nikomu jinému není dovoleno sdílet s nimi jejich vlastnictví. Doslovně vzato, že mají na takové vlastnictví úřední povolení. Tato výlučnost a majetnictví i vlastnictví je nejvíce zřejmé vzhledem k vlastnímu choti a sexualitě. Neexistuje na této planetě jiná oblast, ve které jsou tabu této společnosti, náboženství a kultur tak explicitní, jako při sdílení vlastního chov a vlastní sexuality. Tato jsou ovšem posilována společenskými a náboženskými zákony, které označují lidi, odchylovající se jakkoli od tohoto pravidla, jako cizoložníky, smilníky, hříšníky, jako lidi promiskuitní a nemístné.

Podle logiky této věci je logické, že vše, co uvnitř vlastní osobnosti produkuje stavy a pocity žárlivosti, majetnictví, vlastnictví, výlučnosti, otroctví a zotročení, závislosti a podobné stavy, nemůže vycházet z ničeho dobrého a pozitivního. Takže to nemůže být od Nejvyššího. To je velmi zřejmé z toho, co Ježíš Kristus odpovídá saduceům ohledně manželství po vzkříšení. (Evangelium dle Matouše, kapitola 22, verše 23-27; Evangelium dle Marka, kapitola 12, verše 18-27; Evangelium dle Lukáše, kapitola 20, verše 27-38):

„Nebot' po vzkříšení se ani nežení, ani se nevdávají, ale jsou jako andělé Boží v nebi.“

Saduceové ovšem položili tuto otázku ze stanoviska tradičního pojmání manželství, jak je z textu zřejmé. Avšak Ježíš Kristus velmi jasně zdůraznil, že po vzkříšení žádná tradiční manželství neexistují, ale namísto toho je zde něco zcela odlišného. Ale co to je? Odpovědí je, že jsou jako andělé Boží v nebesích. Avšak co to je být andělem Božím? V zásadě je to být osvobozen od každého pocitu a stavu žárlivosti, majetnictví, egoismu, sobectví, vlastnictví, sebelásky, lásky k zevnějšnostem, k světským, tělesným a bezcenným věcem, zotročení, výlučnosti, závislosti a podobných negativních a bezbožných stavů. Být andělem Božím je být v pravém manželství Lásky a moudrosti, Dobra a Pravdy, Účinné: Lásky a Víry, Maskulinity a Femininity a všeho ostatního z pozitivního stavu za účelem vzájemného prospěchu, společného blaha, výměny, užitku a sdílení se všemi. Toto je stav nebes čili pravý pozitivní stav. V jsoucnu a bytí neexistuje žádný jiný pozitivní stav.

Když však někdo přichází do duchovního světa po odchodu z pseudo-Země (po fyzické smrti), přichází sem s určitými očekáváními, že věci budou pokračovat přesně stejně dle toho, co kdo přijal v souladu s tradicemi kulturu a náboženství, v níž byl vychován a s nimiž se plně ztotožnil.

Když je taková osoba poprvé konfrontována s pravdou o věci, je takřikajíc šokována až k zbláznění. Pro mnohé lidi je obtížné přijmout tuto nečekanou skutečnost o pravé povaze pozitivního stavu. Po chvíli jim je ovšem dáno na výběr: Pokračovat v předchozím, pozemském životním stylu ovládaní, žárlivosti, výlučnosti, egoistického vlastnění, závislosti, zotročení a zotročujícího způsobu života, nebo ho opustit a přijmout odlišný, nebeský životní styl. Někteří lidé se cítí nebeským životním stylem ohroženi. Mnozí lidé se cítí být ohroženi tímto novým stylem života a volí si pokračovat v něčem, co je jim důvěrněji známé a s čím se plně identifikují. Jelikož tento starý životní styl tradic, zvyků, konvencí, kultur, institucí, ustanovení a podobných věcí vychází z pekel a je pekly podporován, volí si jít do pekel. Zde je jim dána příležitost

poučit se o pravém původu všech institucí, ustanovení, tradic, zvyků, konvencí a kultur pseudočlověčenstva na této pseudoplanetě Zemi a obzvláště o pseudomanželství a praktikování sexuality. Poté, co dostanou své hořké lekce a začnou vykazovat ochotu se změnit, je jim poskytnuta možnost napravit své chyby, odstranit svá zla a nepravdy a konvertovat do pozitivního stavu tím, že projdou procesem transformace a nového nadělení v Nové škole pro opětovné duchovní probuzení, poučení a uzpůsobení.

7. Jak každý ví, lid se na této pseudo-Zemi rodí do totální nevědomosti o všem. Takže nemají žádnou vědomou znalost toho, že existuje nějaký jiný život a realita než realita a život na této planetě Zemi. Znakem aktivace a panování pekel a jejich negativního stavu je být zcela nevědomý o jakémkoli praném duchovním životě. Mnozí lidé na této pseudoplanetě si z pozice této nevědomosti volí plně se ztotožnit s pozemským životem, věříce, že má stálou hodnotu, a že se budou tudíž vždy navracet na tuto Zem skrze proces takzvané reinkarnace. Zamilují si pseudoživot na této pseudoplanetě a nevyhnutelně vyvinou ohromnou žádost a touhu, aby se neustále vraceli zpět čili reinkarovali na tuto Zemi tak dlouho, jak je to možné. Posedlost takovými ideami, jako je idea reinkarnace, odvrhuje schopnost přijmout skutečnou pravdu o tomto či o něčem jiném. Takoví lidé se stávají skutečně slepými a hluchými ke všemu, co se nehodí k jejich životnímu stylu či jejich pojmání života. Takže když přijdou do duchovního světa, odmítají přijmout progresivní způsob jsoucna a bytí, který činí pro každého nemožným, aby se fyzicky reinkaroval na totéž místo nebo na tutéž planetu dvakrát či vícekrát. Odmítají se učit či poslouchat cokoli, co nesouhlasí s jejich filosofií a chápáním života. To je uzavírá před uzřením a přijetím pravdy a následným odstraněním jejich falešného systému víry.

Takže se takovým postojem dobrovolně odlučují od každého či jakéhokoli stavu, který není souhlasný s jejich systémem víry. Proto vyhledávají lidi a společnosti, které jsou v podobném systému víry a šťastní se k nim připojují, očekávajíce, že se kdykoli fyzicky reinkarnují na planetu Zemi. Protože ale žádná reinkarnace nepřichází, stávají se v určitém bodě zuřivými a navrací se na planetu Zemi ve formě duchů a přidávají se a vloudí do myslí lidí, kteří pokračují ve víře ve fyzickou reinkarnaci (nebo se přidržují jakéhokoli falešného systému víry), a začnou nepříjemně ovlivňovat život takových lidí, předstírajíce, že jsou jejich pravými duchovními rádci. Takoví duchové nebo falešní duchovní rádci vkládají do lidí vzpomínku na jejich předcházející životy, způsobující, že věří, že to byl vskutku jejich život a že museli na této planetě být mnohokrát předtím.

Těmito ohavnostmi se tento druh ducha stává - prostřednictvím procesu nenápadného vnucování a podporování svých vlastních systémů víry u jiných na planetě Zemi - negativním a zlým umisťuje se do módu odplaty za svádění jiných, odsuzují tedy sami sebe do pekel až do doby, kdy budou ochotni připustit, že se mylili a začnou vykazovat touhu po změně. Když doba odplaty uplyne a budou se kát a začnou ukazovat touhu zanechat svých falešných systémů víry, bude jim poskytnuta příležitost ke konverzi zápisem do Nové školy pro opětovné duchovní probuzení, poučení a uzpůsobení a následné nadělení novým pozitivním typem ducha, myslí, osobnosti, těla a životního stylu a umístění do pozitivního stavu nebes.

Z tohoto závěru je velmi zjevné, jak velmi je nebezpečné lpět na svých vlastních falešných systémech víry bez ohledu na to, jaké mohou být nebo jak pravdivé se zdají být, namísto toho, aby se vlastní mysl udržovala otevřená a požádalo se o pohyblivost a ohebnost a o schopnost být v každé době proměnlivý a hotov ke změně jak je třeba a kdy je to třeba. Je také zřejmé, jak nebezpečné je přijmout bezprostředně takový názor, že se každý, kdo se objeví kupříkladu ve vlastním duchovně - hypnotickém

transu, může považovat za pozitivního a dobrého, obzvláště když ten někdo podporuje náš systém víry nebo naše myšlení dle vlastního přání. Jedním z důvodů, proč Nejvyšší nadiktoval knihu „*Kdo jsi a proč jsi jde?*“, bylo účel poskytnutí přesných postupů pro přísné vyzkoušení všech objevujících se duchů ve formě duchovních rádců, aby se eliminovali ti, kteří se vracejí zpět k lidem na této Zemi, aby jako odvetou sváděli, zaváděli a napájeli jejich vlastní systémy víry, protože věci nejsou takové, jaké očekávali, že budou, když vstupovali do duchovního světa poté, co odešli ze svého těla na této Zemi (což znamená poté, co zemřeli). Bezprostředním nepřijetím takových duchů či pseudoduchovních rádců se jim fakticky pomáhá si uvědomit, že věci mohou být zcela odlišné, než jaké se očekávají být. To je pravdou daleko více, když jeden začne nesouhlasit se zjevně nesprávným závěrem a nabádáním, že tento druh duchů se snaží vnucovat někomu, kdo je v duchovním transu. Tím, že se jim poskytne příležitost se změnit a přijmout pravdu o realitě pozitivního stavu, lze každému takovému duchu vskutku pomoci, aby se vyhnul vcházení do pekel, ale aby se namísto toho zapsal do Nové školy pro opětovné duchovní obrození, poučení a uzpůsobení pro odstranění falešných systémů víry a zel i nepravd, ke kterým takový duch Ine.

Toto je jeden z mnoha důvodů, proč se Nejvyšší rozhodl zjevit tyto tři dodatečné důvody toho, proč lidé volí jít do pekla. Činí se to tak, aby každý, kdo je ochoten a připraven, byl s to pomoci upozornit tyto duchy a falešné duchovní rádce na to, jak nesmírně nebezpečné je lpět na svých starých systémech víry a udržovat je bez ohledu na to, z čeho se tento systém skládá nebo jaký je. To se neomezuje jen na víru a reinkarnaci, ale na vše ostatní tohoto druhu. Zároveň také pochopení těchto několika důvodů toho, proč si lidé volí jít do pekla, může každému, kdo si tak ze své svobodné vůle a volby zvolí, pomoci se vyhnout nutnosti odsoudit se do pekel tím, že se akceptují všechny tyto důvody a zajistí se, že nenásleduje cestu, která ho/ji může vést do pekel bez ohledu na to, na jak krátkou či dlouhou dobu.